

Nieuws vanuit de Inspectie

Disfunctionerende collega's

Ik herinner het me nog goed. Ik had van ouders iets te horen gekregen over een collega wat, als het waar was, echt niet door de beugel kon. Wat moest ik nu met dat verhaal? Weken heb ik zitten dubben. Laten gaan? Nee, dat kon niet. Bespreken? Ja, maar met wie en met wie eerst? Het betrof een collega die toch ook veel goede dingen had gedaan. Moest ik het die collega nu moeilijk gaan maken? Wat zou die wel niet van mij denken?

Herkennen jullie bovenstaande situatie? Hebben jullie niet allemaal wel eens een collega waar je van denkt: dat kan toch niet, wat hij/zij doet? Wat doe je met die collega die 's ochtends al naar alcohol ruikt, met die collega die vertelt dat hij altijd zelf zijn eigen 'medicatie' uitschrijft (en daarmee worden dan geen neusdruppels bedoeld), met die collega die dossiers invult zonder het kind ook daadwerkelijk onderzocht te hebben, enzovoort? Te vaak worden deze zaken onder de pet gehouden. Angst om het bespreekbaar te maken en angst voor eigen reputatieverlies spelen hierbij een belangrijke rol. Desondanks vindt de Inspectie het van wezenlijk belang voor de gezondheidszorg dat disfunctionerende beroepsbeoefenaren aangepakt worden. Daarom let de Inspectie hier de komende tijd extra op. Het niet, verkeerd of te laat aanpakken levert onnodige en soms grote risico's op voor de veiligheid van cliënten. Ook al worstelt iedereen met deze problematiek, we zijn het

verplicht aan onze cliënten om de zwakke schakels in onze zorg te versterken of te verwijderen uit de keten.

Hoe doe je dat nu? Dat zal altijd maatwerk zijn en wat ik hier in deze column schrijf, is slechts een blauwdruk die aan elke situatie afzonderlijk aangepast moet worden. Als je klachten over collega's krijgt van anderen, stuur hen door naar de klachtencommissie. Confronteer de collega met wat je ziet of hoort.

Spreek de desbetreffende collega daarbij aan op het vertoonde gedrag en niet op zijn/haar persoonlijkheid. Kom je daar samen niet uit, schaal dan op naar de leidinggevenden. Als je ondanks het voorgaande blijft vinden dat de geleverde zorg door deze collega onverantwoord is, zul je de verantwoordelijkheid moeten nemen, bijvoorbeeld door een melding te doen bij het meldpunt van de Inspectie (zie www.igz.nl). Dat mag pijnlijk zijn, dat zal zeker moeilijk zijn, maar het niet doen levert naar de buitenwereld de schijn op dat niet alleen deze ene collega, maar de hele organisatie of het hele systeem rotte plekken vertoont. Het komt niet over als goed en professioneel kwaliteitsbeleid. Nog belangrijker: door het niet aan te pakken, verzaak je de plicht die je hebt tegenover de jeugd om te borgen dat zij zich gezond en veilig kunnen ontwikkelen. De Inspectie vindt het verwijtbaar een situatie van disfunctioneren te laten voortduren terwijl je hier weet van hebt. De Inspectie neemt deze overwe-

ging mee in haar maatregelen. En laten we eerlijk zijn: jullie willen toch zelf ook allemaal dat iedereen in de JGZ overkomt als professioneel, competent en deskundig? Dat straalt toch ook op jullie zelf af? Succes en sterkte!

*dr. F.J.M. (Frank) van Leerdam,
coördinerend/specialistisch senior
inspecteur publieke gezondheid,
Inspectie voor de Gezondheidszorg*

Deze rubriek is geplaatst onder verantwoordelijkheid van de Inspectie.